

Zəlimxan YAQUB
Xalq şairi

KAINAT KİMİ

Üzünü sevirəm!
Üzün həyatın özüdü.
Enişli, yoxuşlu,
Dağlı, dərəli,
Yaraşılıq, mənzerəli!

Gözünü sevirəm!
Gözün həyatın özüdü.
Dənizli, dalğalı,
Tufanlı, ləpəli.
Cənnəti bu dünyada tapmışam,
O gözlərdən öpəli!

Özünü sevirəm,
Sən həyatın özüsən.
Həmişə canlı,
Həmişə hərəkətdə,
İşdə, sevgidə, bərəkətdə.

Üzünə də, gözünə də,
Özünə də qurbanam
Həyat kimi.
Səninlə işıqlıyam
Günəş kimi,
Kainat kimi!

ÜRƏYİMDƏN KEÇƏNLƏR

Yolçunu isindirən
yanar oddu-ocaqdı,
Dağ döşündə qaynayan,
göz-göz olan bulaqdı.
Bar altında əyilən
çarpazlanmış budaqdı,
Ürəyimdən keçənlər!

Göz yaşı qədər duru
dağlardan axan sudu,
Göy meşədə, çəməndə
ötən qumrudu, qudu.
Anasının dalınca
qaçan körpə quzudu,
Ürəyimdən keçənlər!

Gəncliyim, gerçəkliyim,
düzlüyüm, şaxlığımı,
Həm sərtliyim, bərkliyim,
həmi yumşaqlığımdı.
Kövrək körpəliyimdə,
dəcəl uşaqlığımdı,
Ürəyimdən keçənlər!

Zəlimxan Yaqub - 70

Yer üzündə insandı,
göy üzündə mələkdə,
Şah-vəzirədi, nökerədi,
hökmdardı, fələkdə.
Bir ürəyə sığmayan
min-min azan-diləkdə,
Ürəyimdən keçənlər!

Solub gedən çiçəkdi,
sönən közdü-kömürdü,
Alnımıza yazılan
göstərişdi, əmrədi.
Torpaqdan boy göstərib
torpaq olan ömürdü,
Ürəyimdən keçənlər!

ŞİRİN DÜNYA

Bulağı sərin dünya -
Min il ömrüm olaydı,
Sularından içəydim.
Dərələrə hay salıb,
Çaylarından keçəydim.

Neməti şirin dünya -
Şirin nemətlərini
Hey daddıqca dadaydım.
Ömrün-günün vaxtını,
Çəkəydim, uzadaydım.

Söhbəti dərin dünya -
Dərin söhbətlərinə
Tez-tez qulaq asaydım.
Nə yaratdın, nə qurdun,
Hamısını balam tək,
Öz bağrıma basaydım.

Heyf o sərinliyə,
Heyf o şirinliyə,
Heyf o dərinliyə.
Ömür azdı, vaxt qısa,
Toydan çox həyat bizi,
Yasa çağırır, yasa!

MƏNƏM

Çiçək ölüsüyəm, gül dəlisiyəm,
Əllərdə güllərin dəstəsi mənəm.
Ağacda yarpağam, yarpaqda nəğmə,
Budaqda quşların bəsdəsi mənəm.

Hər biri nəğməli, neyli bir dodaq,
Qurumur dağ çayı, qurumur bulaq.
Sağlamdı təbiət, sağlamdı torpaq,
Ana təbiətin xəstəsi mənəm.

QƏLBİNİ DƏ, QAPINI DA AÇIQ SAXLA

Dərd qəlbini deşik-deşik dələn olar,
Öz dərdinin soyuğunda ölən olar.

Öz ömrünü sənin ilə bölən olar,
Qızırdı evi qəlbindəki od-ocaqla,
Qəlbini də, qapını da açıq saxla!

Vaxtsız ağrı qamətini əysə belə,
Sevənlərin qəmdən libas geyə belə.
Vaxtsız əcəl qapıları döysə belə,
Sən həyatı həyat kimi sıx, qucaqla,
Qəlbini də, qapını da açıq saxla!

Allah səni ocaq kimi pir eləsin,
Min dərdini heç eləsin, bir eləsin.
Tanrı sənə öz qəlbində yer eləsin,
Min qucağa salam göndər bir qucaqla,
Qəlbini də, qapını da açıq saxla!

Ustad bilər, ozan bilər, lələ bilər,
Sevincini, həsrətini bölə bilər.
Yolçu olan səni deyib gələ bilər,
Yaxşılıqda yüzə yetiş, mini haqla,
Qəlbini də, qapını da açıq saxla!

Bu dünyanın bu başından o başına,
Sevinc göndər yoldaşına, qardaşına.
Görən görsün, bilən bilsin, duyan duysun,
Bir sirdaş ol yerlə, göylə, bu torpaqla,
Qəlbini də, qapını da açıq saxla!

BU GÜN

Yaşılığın meydanı,
yazın gəlhağəl çağı,
Sevgilə dolub daşır
yerin qoyun-qucağı.
Canlılar həsrət ilə
gözləyirdi bu çağı,
Sudan o qərdər içib
özünə sığınır dərə,
Bu gün vergi verilib
güllərə-çiçəklərə!

Təbiətin qoynunda
tükənməz xəzinə var,
O xəzinə içində
sərvət dolu sinə var.
O coşqun nəğmələrdə
yaşıl dağ var, binə var,
Özüm də gülə döndüm
güllərdən dərə-dərə,
Bu gün vergi verilib
güllərə-çiçəklərə!

Xallı kəpənəyi də,
arısı da kefdədi,
Qara qarışqası da,
qarası da kefdədi.
Yaşılı da, alı da,
sarısı da kefdədi,
Ətirdi başdan başa
ciğir, keçid, bənd-bərə,

Bu gün vergi verilib
güllərə-çiçəklərə!

Dünya Allah vergisi,
Allah verən gözəldi,
Həm bitirən, yetirən,
həm də dərən gözəldi.
Hər gülün ləçəyində
haqqı gören gözəldi,
Tanrı sevdiklərini
tutub qızıla, zərə,
Bu gün vergi verilib
güllərə-çiçəklərə!

ÜMİDLƏR QIRILANDA

Heç nə qalmır geridə
gücündən, tutarından,
Uçub gedən durnalar
üzülür qatarından.
Sevənlər ayrı düşür
sirdaşından, yarından,
Ümidlər qırılanda!

Ayaq yerdən üzülər,
əl göydən, göz işıqdan,
Heç nə çatmır imdada
əvvəlki yaraşıqdan.
Dan sökülür gün doğa,
yoxa çıxır işıq, dan,
Ümidlər qırılanda!

Axmaq qocalıq gəlir
cavanlığın dalınca,
İstə, ya da istəmə
başın enir balınca.
Hər ağrı ürəyində
dönür paslı qılınca,
Ümidlər qırılanda!

Nizamı pozulan arx,
uçuq dəhnə görünür,
Dünya nimdaş görünür,
dünya köhnə görünür.
Hansı yana baxırsan
qanlı səhnə görünür,
Ümidlər qırılanda!

Hər şey olan nə varsa,
dönüb birdən heç olur,
Təzə yurd qəbir evi,
yurddan yurda köç olur.
Hər şey sınır, qırılır,
çox arzular puç olur,
Ümidlər qırılanda!

RUHUMA TOXUNMA

Ruh Tanrı payıdı verib insana,
Ruhuma toxunma, qəlbimə dəymə.

Yaralı quş kimi perikdirirsən,
Ruhuma toxunma, qəlbimə dəymə.

Ətri-təravəti çiçək kimidi,
Hökmdə, qüdrətdə fələk kimidi.
Mələklər yanında mələk kimidi,
Ruhuma toxunma, qəlbimə dəymə.

İnamsız bir ömür hədərdi, hədərdə,
Onu zaman-zaman şübhələr didər.
Ucadı Allahın varlığı qədər,
Ruhuma toxunma, qəlbimə dəymə.

Yellənir beşikdə, gülür bələkdə,
Dadı var, tamı var duzda, çörəkdə.
Dünya nemətidir ruh da, ürək də,
Ruhuma toxunma, qəlbimə dəymə.
Məhəbbət dünyası dərinə dərin,
Olmasın aramız, olmasın sərin.
Bədənim yerindi, ruhum göylərin,
Ruhuma toxunma, qəlbimə dəymə.

SU

Dünyada nə qədər dağ çayları var,
Hamısı süzülüb canımdan çıxsa
Yenə də yanğımı söndürə bilməz.

Dünyanın nə qədər bulaqları var,
Üzümdən süzülə, gözümdən axsa
Yenə atəşimi söndürə bilməz.

Dünyanın nə qədər dənizləri var,
Yığılıb qəlbimdə bir ümman olsa,
Canımda birləşib canhacan olsa,
Yenə də ağrımı söndürə bilməz.
Olsa da qarşımda min cürə ruzu,
Yenə də ürəyim su istəyir, su.

GEDİR

Sayıraq axşam sabahı,
Günlərimiz keçib gedir.
Dərd yaxasız köynəyini,
Bizim üçün biçib gedir.

Nə behi var, nə bazarı,
Öndə hazırdı məzarı.
Cəllad kimi dərd-azarı,
Qanımızı içib gedir.

Həyat qısa duş kimidir,
Yolları yoxuş kimidir.
İnsan oğlu quş kimidir,
Yurddan-yurda köçüb gedir.

GÖZƏLDİ

Yağışın səsidir, qarın səsidir,
Səllərin nəğməsi gözəldi, qardaş.
Zirvələr həmişə zildən oxyur,
Yəllərin nəğməsi gözəldi, qardaş.

Daşlar da dil açıb gəlir həvəsə,
Can cana toxunur, nəfəs-nəfəsə.
Yaşılbaş sonalar verir səs-səsə,
Göllərin nəğməsi gözəldi, qardaş.

Alışib sönəni yadına salır,
Yaddaşa dönəni yadına salır.
Keçmiş, dünəni yadına salır,
Çöllərin nəğməsi gözəldi, qardaş.

Yorulmaz ötməkdən nə dodaq, nə dil,
Əyil bu qüdrətin önündə, əyil!
Min il oxusan da tükənən deyil,
Ellərin havası gözəldi, qardaş.

OLMADI

Çiçək - Cəfər ömrüdü,
Çiçək - Müşfiq ömrüdü.
Çiçək - Cavid ömrüdü,
Açdı, açdı, solmadı.
Cəfər köçüb gedəndə,
Müşfiq güllələndə,
Cavid sürgün olanda,
Hansı çiçək, hansı gül,
Saçlarını yolmadı.

Müşfiqi də yaşatdı,
Cəfəri də yaşatdı,
Cavidi də yaşatdı,
Nəğməkarsız, nəğməsiz
Bizim birçə günümüz,
Olmadı ki, olmadı.

QÜRBƏT

Darıxmışam Vətən üçün,
Xiffətdəyəm, xiffətdəyəm.
Sanki qaranlıq gecədə,
Zülmətdəyəm, zülmətdəyəm.

Həder keçir ömür hədərdə,
Sevinmək yox zərrə qədər.
Məni gözdən qoymur kədər,
Diqqətdəyəm, diqqətdəyəm.

Qəlbən içi yanan neydi,
Duyğularım qara geydi.
Doğmalığ çox yaman şeydi,
Həsərdəyəm, həsrətdəyəm.

Sağım dərdli, solum qəmli,
Yanaq yaşdı, kirpik nəmli.
Vaxt amansız, ömür kəmdi,
Zəllətdəyəm, zəllətdəyəm.

İstilik yox od-ocaqda,
Söz donur dildə-dodaqda.
Doğma yurdum çox uzaqda,
Qürbətdəyəm, qürbətdəyəm.